DZIENNIK URZĘDOWY

ces. i król. Komendy obwodowej w Wierzbniku.

2 Rocznik.

Część XI. — Wydana i rozesłana dnia 15. czerwca 1916.

144.

Ofiara na biedne dzieci.

Ze względu na podjętą za zezwoleniem Jeneralnego wojskowego Gubernatorstwa przez Centralny Komitet Ratunkowy w Lublinie akcyę celem ratowania dzieci, uznając doniosłość tejże, udzieliłem z funduszu ubogich na ręce Komitetu, zbierającego datki w tutejszym powiecie na powyższy cel, kwotę 250 Koron.

Na ten sam cel złożyła na moje ręce Pani Aurelia Staszałek właścicielka dóbr Łomno kwotę 80 Koron nadto 6½ korca kartofli dla najbiedniejszej ludności.

Te ofiary złożyłem na ręce Prezydyum powiatowego Komitetu Ratunkowego.

Za te dary miło mi poraz drugi wyrazić Szanownej Ofiarodawczyni moje najserdeczniejsze podziękowanie.

145.

Rozporządzenie c. i k. Naczelnej Komendy armii Op. № 23873/16

o przyjmowaniu tutejszo-krajowców do c. i k. żandarmeryi w okupowanym obszarze Polski.

C. i k. Zarząd wojskowy okupowanego obszaru Polski zezwolił na przyjmowanie zgłaszają-

cych się dobrowolnie mieszkańców okupowanego obszaru do służby w c. i k. żandarmeryi na tymże obszarze.

To dobrowolne wstąpienie — ponieważ c. i k. żandarmerya w okupowanym obszarze jest integralną częścią składową c. i k. wojska — jest równoznaczne z dobrowolnem wstąpieniem do c. i k. siły zbrojnej, na które Najwyższe Postanowienie z dnia 1. października 1914 zezwoliło.

1. Warunki przyjęcia.

a). zupełna zdatność do służby wojennej i wiek między 20 a 30 lat,

b). nieskazitelność sądowa,

c). znajomość języka polskiego w mowie i piśmie, przyczem kandydaci władający także językiem niemieckim doznają pierwszeństwa w uwzględnieniu,

d). stan wolny, albo wdowi bezdzietny,

e). zobowiązanie się służenia czynnie przy c. i k. żandarmeryi w okupowanym obszarze przynajmniej 4 lata.

Małoletni potrzebują do dobrowolnego wstąpienia przyzwolenia ojca, względnie opiekuna, które ma być wyrażone na piśmie i ma być potwierdzone przez gminę.

2. Przepisy o należytościach.

Przyjęcie następuje najpierw na 6 miesięcy i po tym czasie próbnym następuje przeniesienie do żandarmeryi.

Należytości początkowe wynoszą — oprócz systemizowanego relutum etapowego (obecnie 3 kor. 12 hal. dziennie) — 2 kor. 74 hal. żołdu i 1 kor. 20 hal. dodatku polowego dziennie.

Każdy kandydat ma przynieść z sobą zdatne do użycia ubranie, obuwie i bieliznę, otrzymuje jednak w dalszym ciągu rządowy mundur, obuwie i wyekwipowanie.

Do każdej prośby należy oprócz wszystkich innych oryginalnych dokumentów (metryka urodzin, świadectwo szkolne i t. d.) dołączyć podpisany własnoręcznie przez kandydata rewers w niemieckim lub polskim języku następującej treści:

REWERS.

Zobowiązuję się wrazie przyjęcia mnie do c. i k. żandarmeryi dla okupowanego obszaru Polski służyć czynnie przy tejże żandarmeryi przynajmniej 4 lata.

Data ....

Podpis

....

Dwóch świadków:

....

....

Prośby kandydatów o przyjęcie mają być wniesione do c. i k. Komendy obwodowej najpóźniej do 30. czerwca 1916.

Przyjęci podlegają od dnia wstąpienia do żandarmeryi wojskowym ustawom karnym i przepisom dyscyplinarnym w podobny sposób jak przynależni do c. i k. wojska.

Obwieszczenie powyższe podaje c. i k. Komenda obwodowa w Wierzbniku do publicznej wiadomości, wskutek rozporządzenia c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie z dnia 15. maja 1916. IX. Präs. № 5695/16/S.

146.

Zmiany w sądownictwie.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza z 9. maja b. r. Dz. rozp. № 58 restytuuje trybunały cywilne w miastach gubernialnych w dawnym ich ustroju. Sądy gminne są zrównane z sądami pokoju i temsamem rozszerzony jest ich zakres działania.

Takie sądy gminne będą odtąd używały historycznej nazwy „sąd pokoju“. Drugą instancyą dla sądów pokoju jest sąd obwodowy w każdym obwodzie. O środkach prawnych przeciw rozstrzygnięciom trybunałów orzeka sąd apelacyjny przy jen. Gubernatorstwie.

We wszystkich tych instancyach przewidziany jest udział obywateli kraju w wykonaniu judykatury. C. i k. Zarząd wojskowy przyznaje ludności znacznie szerszy zakres działania w wykonaniu sądownictwa, niż ten, jaki istniał poprzednio za czasu pokoju. Rząd okazuje w ten sposób zaufanie, ja-

kie żywi do ludności. Przez swoich przedstawicieli, powołanych na urząd sędziowski ma społeczeństwo uzyskać wgląd w wykonywaniu sądownictwa i utwierdzić się w przekonaniu, że miarodajnymi wskaźnikami w urządzeniu sądownictwa są wyłącznie dobro kraju i zapewnienie bezstronnego wymiaru sprawiedliwości. Takie przeświadczenie musiała zresztą już i dotychczasowa działalność sądów w czasie okupacyi upowszechnić.

Zarząd wojskowy oczekuje, iż społeczeństwo na okazane mu zaufanie odpowie równą ufnością i liczy na to, że osobistości powołane na urząd sędziowski będą współdziałały chętnie i ufnie wraz z sędziami koronnymi, mając na oku dobro ogółu. Celem poprawy i pogłębienia działalności w sprawach opieki wezwie zarząd sądownictwa niebawem także szersze koła społeczeństwa do współdziałania.

147.

Postanowienia ogólne dla zagospodarowania prywatnych i gminnych przestrzeni leśnych.

We wszystkich tych drzewostanach, które były zagospodarowane na podstawie urzędownie zatwierdzonego planu gospodarczego, obowiązuje nadal tym planem przewidziany powierzchniowy etat roczny o tyle, o ile te drzewostany z powodu wydarzeń wojennych nie uległy dewastacji, wykluczającej dalsze użytkowanie.

Gdyby jednak właściciele takich powierzchni leśnych z jakichkolwiekbądź ważnych względów życzyli sobie nadal je użytkować, winni w tym celu należycie umotywowane podanie przedłożyć tutejszemu c. i k. Obwodowemu Urzędowi leśnemu, który zadecyduje czy podanie ma być uwzględnione czy też nie.

We wszystkich innych lasach użytkowanie jest tylko po uprzednio z Komendy Obwodowej otrzymanem pozwoleniu dopuszczalne. Tego rodzaju podania należy przedkładać wraz z wykazem obszaru i przeciętnego wieku całej posiadłości leśnej, względnie, gdy chodzi o większe obszary leśne, należy wykazać poszczególne dzielnice lasu według wieku i powierzchni, (np. do 20 lat—150 morgów, 21 — 40 lat 200 morgów i t. d.) i dołączyć szkic z uwidocznieniem granic posiadłości leśnej jak również położenia i wielkości zamierzonych zrębów. Równocześnie należy wskazać cel, dla którego poręby prowadzone być mogą.

Jako ogólna zasada przy prowadzeniu zrębów obowiązuje, aby przez wzgląd na zabezpieczenie ponownego zalesienia, zakładać nienazbyt wielkie zręby i zostawiać na powierzchni 1 morgowej 10 — 15 drzew nasiennych z dobrze rozwiniętemi koronami.

Zabezpieczenie trwałości drzewostanów.

Bez zezwolenia władzy nie wolno istniejących zrębów używać trwale pod inny rodzaj uprawy, o ile właściciel jeszcze przed rozpoczęciem wojny nie uzyskał pozwolenia na karczunek.

Zezwolenie to musi być odpowiednim poparte dokumentem.

Tam, gdzie w gospodarstwie leśnem była przewidziana 3-letnia uprawa rolna, należy to w planach gospodarczych uwidocznić i bezwarunkowo po upływie trzech lat napowrót zalesić tak, iż np. poręba z roku 1916 musi być wiosną 1919 roku zalesiona.

Ochrona lasu.

Celem uniknięcia niebezpieczeństwa szkodliwych owadów należy ścięte drzewo iglaste natychmiast okorować i korę spalić, z zachowaniem niezbędnych środków ostrożności przed pożarem.

Istniejące wysokie pniaki należy również ściąć lub przynajmniej aż do ziemi okorować.

Pozostałe po wyróbce drzewa użytkowego wierzchołki jak również gałęzie i chróst winny być odpowiednio wyrobione, względnie, ostatnie dwa sortymenty jak najśpieszniej z lasu wywiezione.

W razie, gdyby natychmiastowe wykonanie tego było niemożliwem, należy je spalić.

Na piaskach lotnych i na glebach skłonnych do zabagnienia karczowanie pniaków jest wzbronione.

Każdy właściciel przestrzeni leśnej jest obowiązany o budzącym obawy rozmnożeniu lub o nagłym ukazaniu się większej ilości szkodliwych dla lasu owadów, bezzwłocznie powiadomić c. i k. Obwodowy Urząd leśny, który wówczas poczyni niezbędne zarządzenia do zwalczenia tychże.

Ochrona przeciw pożarom lasów.

Z nadejściem ciepłych pór roku zbliża się równocześnie niebezpieczeństwo powstawania pożarów lasu.

Powstawanie takowych bywa spowodowane przez nieostrożność np. przez nieuważne rozniecanie na miejscach pokrytych wysoką zeschłą trawą lub suchym chróstem, podczas wiatru i suszy, przez niecałkowite zagaszenie ognia przed odejściem, rzucanie płonących zapałek, niedopałków z cygar i papierosów, przez palenie fajek bez przykrywki i t. p.

Wielokrotnie także iskry z lokomotyw lub z kominów fabrycznych, rzadziej rozmyślne podpalenie bywa powodem pożarów.

Wszelkie tego rodzaju czyny należy zaniechać, będą bowiem, o ile nie podlegają sądowemu postępowaniu karnemu, w drodze administracyjnej grzywną lub aresztem surowo karane.

Każdy, kto w lesie lub jego pobliżu znajdzie niezagaszony ogień, do ugaszenia go jest zobowiązany.

Kto pożar lasu zauważy, winien o tem powiadomić mieszkańców najbliższej w kierunku jego drogi położonej osady.

Ci zaś obowiązani natychmiast zawiadomić o powyższem najbliższego wójta lub sołtysa, posterunek żandarmeryi lub straży skarbowej, właściciela lasu lub kogokolwiek z jego służby lasowej.

Niezawiadomienie o pożarze lasu będzie karane grzywną lub aresztem; wszyscy okoliczni mieszkańcy winni na wezwanie organów władzy lub właściciela lasu i jego służby bez opieszałości pomoc im okazać.

Zawiadomiona straż ogniowa ma z potrzebnemi przyrządami: bosakami, kilofami, motykami, siekierami wiadrami i t. p. wraz z sołtysem lub wójtem na miejsce pożaru spieszyć, by jak najskuteczniejszą pomoc okazać.

Kierownictwo akcyi ratunkowej obejmuje najwyższy stanowiskiem ze służby lasowej, zaś w razie nieobecności takowego—wójt gminy, w której pożar ma miejsce.

Zarządzenia kierującego akcyą bezwarunkowo wykonywać należy:

Pozostali wójtowie i sołtysi, zarówno jak służba leśna utrzymują porządek wśród strażaków i śledzą za szybkiem spełnianiem wydawanych zarządzeń.

Wójtowie i sołtysi, którzyby na wezwanie omieszkali wziąć udział w gaszeniu pożaru, jak również i wszyscy ci, którzyby bez ważnych powodów wezwaniu wójta i sołtysa odmówili, — zostaną ukarani grzywną lub aresztem.

Pastwisko leśne i użytkowanie ściółki.

Paszenie bydła w młodnikach i kulturach, w których pęd wierzchołkowy może być jeszcze przez bydło uszkodzonym, jest bezwarunkowo wykluczone.

W sprawach pastwiska w lasach rządowych zostały już wydane specyalne zarządzenia.

Użytkowanie ściółki ze względu na zbyt intensywne takowej podczas wojny wykorzystanie — wszędzie wzbronionem zostaje.

Wyjątek stanowią lasy, w których użytkowanie ściółki na zasadzie praw serwitutowych, dozwolonem być musi.

Uwagi końcowe.

Wszystkich właścicieli lasów zobowiązuje się lasy swe według powyższych wskazówek chronić i pielęgnować, lecz jednocześnie odwołuje do ich uczuć humanitarnych, by zbiórkę i pozostałe odpadki drzewne między prawdziwie ubogich rozdarowywali, zaś inne sortymenty drzewa średniozamożnym po zniżonych cenach sprzedawali.

Spełniają bowiem jeden z pierwszych obowiązków ludzkości, jeśli w ten sposób wspierają ze swej strony tych, którzy nie zawiniwszy klęskami wojny dotknięci zostali.

Lasy państwowe, które wskutek wydarzeń wojennych nadzwyczaj wielkiemu zniszczeniu uległy, nie są w możności ponoszenia wszystkich ciężarów; tylko wspólnemi siłami może się udać złagodzić powszechną nędzę.

148.

Uwolnienie od zaszeregowania do oddziałów robotniczych.

Celem zaprowadzenia jednolitego postępowania w traktowaniu próśb o uwolnienie od zaszeregowania do oddziału robotniczego wydało c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe w Lublinie rozporządzeniem z dnia 10 maja 1916 B. № 29851/16 następujące przepisy o kompetencyi i postępowaniu:

Prawo rozstrzygania tego rodzaju próśb w I instancyi przysługuje tej Komendzie obwodowej, w której okręgu mieszka stale i jest utrzymywany w ewidencyi dotyczący robotnik.

Uprawnionym do wnoszenia tego rodzaju prośby jest albo sam żywiciel rodziny, albo też członkowie familii, których utrzymanie od niego zależy.

Przeciw odmownym rezolucyom Komendy obwodowej wolno w przeciągu dni ośmiu, licząc od dnia następującego po dniu doręczenia, wnieść rekurs przez Komendę obwodową do c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa w Lublinie, które rozstrzyga sprawę ostatecznie w drugiej i ostatniej instancyi.

Rekursy wniesione za późno t. j. po upływie ośmiodniowego terminu rekursowego odrzuci Komenda obwodowa odrazu z powodu spóźnienia.

W tych wypadkach, gdzie reklamowany już został do Oddziału robotniczego zaszeregowany, ewentualny rekurs nie może mieć mocy wstrzymującej. Komenda obwodowa jednak może także i ewentualnym rekursom co do niezaszeregowanych robotników odmówić mocy wstrzymującej.

149.

Zaoranie dróg kolumnowych.

W niektórych gminach tutejszego powiatu znajdują się jeszcze szerokie drogi kolumnowe, które powstały w swoim czasie przy sposobności przemarszów armii (wojsk) i ciągną się przeważnie wzdłuż głównych traktów (gościńców).

Ze względu na naglącą konieczność, ażeby wszystkie grunta uprawne zaorane i obsadzone zostały, zwracam uwagę podwładnych mi gmin względnie Urzędów gminnych, przez które takie drogi kolumnowe prowadzą, ażeby postarały się o zaoranie i uprawę tychże.

150.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 9. marca 1916

o ruchu pocztowym Generalnej Gubernii wojskowej w Lublinie z Niemcami i z Generalną Gubernią w Warszawie.

1. Za zgodą cesarsko niemieckiego Zarządu pocztowego w Berlinie otwarty został ruch pocztowy między pocztą austryacką a miejscowościami, leżącemi w obrębie Generalnego Gubernatorstwa warszawskiego, wymienionemi w ustępie 3. Ruch pocztowy odbywać się będzie pod tymi samymi warunkami, jakie obowiązywały dotychczas w stosunkach pocztowych z Niemcami.

Nie dopuszcza się narazie listów zamkniętych, listów wartościowych, paczek ani przekazów pieniężnych. Listy przyjmuje się tylko w języku niemieckim.

3. Listy wysyłać można do następujących miejscowości (urzędów pocztowych) Generalnego Gubernatorstwa warszawskiego: Aleksandrów, Będzin, Brzeziny, Ciechanów, Częstochowa, Gostynin, Grodzisko, Grojec, Kalisz, Koło, Konin, Kutno, Łęczyca, Lipno, Łódź, Łowicz, Mława, Pabianice, Płock, Płońsk, Przasnysz, Rawa, Rypin, Sieradz, Sterpe, Skierniewice, Słupca, Sochaczew, Sosnowiec, Tomaszów, (obwód Brzeziny), Turek, Wieluń, Włocławek, Zduńska Wola.

Dopuszcza się również listy do wszystkich wsi, należących do wyżej wymienionych urzędów pocztowych, jako też i do miasta Warszawy.

Adresy listów wysyłanych do osad wiejskich, leżących w obszarze okupowanego terytoryum niemieckiego, powinny zawierać nazwę właściwego urzędu pocztowego, w którym list ma być podjętym, a co najmniej nazwę powiatu.

4. Listy poczty polowej oraz pocztówki polowe adresowane do miejscowości leżących w obrębie Generalnego Gubernatorstwa warszawskiego są podobnie, jak listy do Niemiec, wolne od opłaty i to w tej samej mierze jak w ruchu poczty polowej w Monarchii.

151.

Czas ochronny dla ryb.

C. i k. Komenda obwodowa ustanawia i podaje do publicznej wiadomości czas ochronny dla cenniejszych gatunków ryb i raków, znajdujących się w wodach całego tutejszego obwodu (t. j. w Wiśle i innych rzekach) z uwzględnieniem okresów tarła (składania ikry) ryb i raków.

W ustanowionym czasokresie ochronnym zakazany jest połów niżej wymienionych gatunków ryb, jak również wzbronione wpędzanie lub wpuszczanie do wody zwierząt domowych, a w szcze-

gólności kaczek, z wyjątkiem miejsc do pławienia, znajdujących się w bezpośrednim pobliżu osad lub zagród.

Ryby, które w czasie ochronnym żywe dostaną się w ręce rybaka, należy natychmiast ostrożnie napowrót do wody wpuścić.

Dla następujących gatunków ryb i raków ustanawia się czas ochronny: dla

1) okonia rzecznego od 1 kwietnia do 30 maja.

2) jazgarza od 15 marca do 15 kwietnia.

3) lina „ 1 maja „ 1 lipca.

4) karpia „ 1 marca „ 31 maja.

5) boleni i brzan od 1 maja do 30 czerwca.

6) leszczy od 15 lutego do 15 marca.

7) świnek od 1 kwietnia do 31 maja.

8) klenia od 1 kwietnia do 31 maja.

9) raków: dla samca od 1 października do 31 maja.

dla samicy od 1 października do 30 czerwca.

Nie mogą być sprzedawane, ani w domach gościnnych podawane:

1) gatunki ryb i raki, powyżej pod pozycyami od 1 — 9 wyszczególnione, podczas oznaczonych czasokresów ochronnych, z wyjątkiem pierwszych trzech dni tychże.

2). Przez cały rok:

bolenie	niżej	40 cm.
węgorze	„	40 „
brzany	„	25 „
jązie	„	25 „
świnki	„	20 „
klenie	„	20 „
szczupaki	„	25 „
raki	„	10 „

Prawo rybołówstwa przysługuje tylko osobom, które się wykażą upoważnieniem do połowu ryb (rosyjska karta rybołóstwa). Nieposiadający stosownych dokumentów będą pociągnięci do odpowiedzialności.

Wszyscy upoważnieni do rybołóstwa są obowiązani zgłosić swoje prawa w c. i k. Komendzie obwodowej.

Wójtowie, Sołtysi, c. i k. Żandarmerya, wszelka straż lasowa, polowa i organa policyi rzecznej i targowej obowiązani są czuwać nad przestrzeganiem tych przepisów i dostrzeżone przekroczenia podawać do wiadomości c. i k. Komendy obwodowej.

152.

Przymusowe ubezpieczenie od ognia.

W uzupełnieniu rozporządzenia ogłoszonego w Dzienniku urzędowym Część VI z dnia 1 kwietnia 1916. Nr. 70 podaje się do wiadomości, że Towarzystwo wzajemnych przymusowych ubezpieczeń od ognia, ma prawo na podstawie Artyk. 1134 i 1243 Kodeksu Napoleońskiego pobierać premie w tej samej walucie, na którą ubezpieczenie zostało zawarte, przeto zaległe premie za lata 1914 i 1915 mają być wpłacone w rosyjskiej walucie t. j. w rublach.

Zarazem uwiadamia się, że Zarząd tego Towarzystwa zamianował na tutejszy powiat następujących urzędników:

Na urząd taksatora p. Ignacego Grodzińskiego.

Na urząd pomocnika taksatora p. Ryszarda Krajewskiego.

Na urząd sekretarza p. Romana Skalskiego.

Przeto wzywa się urzędy gminne pod własną odpowiedzialnością, aby udzielały wszelkiej pomocy powyższym funkcyonaryuszom na ich żądanie przez udzielanie potrzebnych informacyi i wydawanie odnośnych aktów, znajdujących się w urzędzie gminnym.

153.

Ubezpieczenie na życie w krajach okupowanych.

Towarzystwo Wzajemnych Ubezpieczeń w Krakowie uzyskało zezwolenie do rozszerzenia swych agend ubezpieczenia na życie na kraje okupowane i w Lublinie otworzy swoją filię.

154.

Towarzystwo ubezpieczeń „Snop".

Na mocy reskryptu c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie E. Nr. 23.470/16 podaje się do wiadomości, że Warszawskie „Towarzystwo Wzajemnego Ubezpieczenia od ognia „Snop" otrzymało pozwolenie na przyjmowanie w okręgu

Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego ubezpieczeń od ognia budynków, których wartość wynosi więcej aniżeli 5000 rubli, tudzież ruchomości w miastach i urządzeń fabrycznych.

Do tego pozwolenia jest przywiązany warunek, aby w Lublinie została urządzoną filia.

155.

K a r y.

A. Za udzielanie pomocy bandytom.

W toku licznych w tutejszym sądzie wiszących spraw o zbrodnie rabunku, popełnione w tutejszym i w okolicznych obwodach, stwierdzono, że wielka ilość tutejszych mieszkańców przez udzielanie schronienia i utrzymania bandytom, tychże ukrywali i schadzki im ułatwiali.

Za to zostali ukarani przez sąd wojskowy w Wierzbniku:

1) Szymon Graba 3-letniem,
2) Józefa Graba 2½-rocznem,
3) Marya Graba 2-letniem,
4) Jędrzej Tomaszewski 2½-rocznem,
5) Jan Ryba 2-rocznem,
6) Jan Świstak 3½-rocznem,
7) Józefa Świstak 1-rocznem,
8) Helena Zieje 14-miesięcznem,
9) Tomasz Figiel 2-rocznem,
10) Antonina Jabłko 3½-rocznem,
11) Anna Dyg urodzona Walkiewicz, 14-miesięcznem,
12) Wiącek Katarzyna 2-letniem,
13) Marcin Świstak 3-letniem,
14) Paweł Ryś 3-letniem, wszyscy ciężkiem więzieniem.

B. Za zbrodnię powstania, względnie za gwałt publiczny, popełniony przy sposobności zakładania list robotniczych przez skupienie i gwałtowne zachowanie się wobec sołtysów, ukarano:

1) Jana Kruka, 2) Zofię Gorczycę, 3) Michalinę Stępień, 4) Maryannę Kwietniowską, 5) Maryannę Kamionkę, każdego 10-cio tygodniowem, względnie 8-mio tygodniowem obostrzonem więzieniem, 6) Tomasza Gorczycę 5-cio tygodniowem obostrzonem więzieniem, 7) Władysława Kamionkę i 8) Tomasza Kwietniowskiego każdego 4-ro tygodniowem obostrzonem więzieniem, następnie 9) Antoniego Rutkowskiego, 10) Józefa Głowackiego, 11) Jakóba Gosa, 12) Stefana Rybinskiego, 13) Szymona Ziembakowskiego, 14) Wojciecha Ziembakowskiego, 15) Franciszka Urbańskiego, 16) Józefa Dzbuka, 17) Romana Staniasza, 18) Jana Karolika, 19) Józefa Zająca, 20) Szczepana Szymańskiego, 21) Jana Jęzaka, 22) Pawła Nowakowskiego, 23) Antoniego Czyżowskiego, 24) Stanisława Stachurskiego, 25) Józefa Kosnę, każdego 2-miesięcznem obostrzonem więzieniem; następnie 26) Michała Sitka i 27) Michała Gołąbka każdego jednorocznem więzieniem.

28) Tomasza Wyrwicha, 29) Stanisława Wyrwicha, 30) Andrzeja Piątka, 31) Wojciecha Piątka, każdego 8-mio miesięcznem więzieniem.

32) Wincentego Sałatę, 33) Andrzeja Majkowskiego, 34) Jana Małeckiego, 35) Antoniego Skruchę, 36) Walentego Łycaka, każdego 6-cio miesięcznem więzieniem,

37) Pawła Nowotnika, 38) Franciszka Sodomę, 39) Walentego Piastowicza, 40) Wojciecha Wojtana, 41) Wojciecha Pryciaka, każdego czteromiesięcznem więzieniem,

42) Ludwika Nowotnika, 43) Rocha Wietrzykowskiego, 44) Jana Łuszczka, 45) Jana Grochowieckiego, 46) Feliksa Jackowskiego, każdego dwumiesięcznem więzieniem, u wszystkich od 26 do 46 obostrzone postem i twardem łożem, wreszcie 47) Ignacego Ziembę, 48) Józefa Mirotę, 49) Józefa Sitka, 50) Pawła Tuźnika za tę samą zbrodnię tudzież za gwałt publiczny każdego jednorocznem obostrzonem więzieniem.

Naczelnicy gmin otrzymują polecenie powyższe kary ogłosić miejscowej ludności.

C. i k. Komendant obwodu

ELIASZ PALICZKA m. p.

Pułkownik.

Druk. ST. SWIĘCKI, KIELCE.